

sesafgørelse, der er truffet i et andet Schengenland vedrørende udlændingen, er truffet på baggrund af omstændigheder, der her i landet kunne medføre udvisning efter udlændingelovens §§ 22-25 eller § 25 a, stk. 1, eller stk. 2, nr. 3.

Inden der træffes afgørelse om udsendelse efter den foreslåede bestemmelse i § 27 b, stk. 1, 1. pkt., skal det i overensstemmelse med direktivets artikel 6, stk. 3, undersøges, om nationale bestemmelser eller internationale forpligtelser er til hinder for fuldbyrdelsen af afgørelsen om udsendelse af den pågældende udlænding. Efter direktivets artikel 3, stk. 2, gennemfører medlemsstaterne endvidere direktivet under hensyn til beskyttelsen af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse i § 27 b, stk. 1, 1. pkt., at udsendelse alene kan ske i overensstemmelse med udlændingelovens § 31. Efter udlændingelovens § 31, stk. 1, må en udlænding ikke udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionens artikel 1 A nævnte grunde, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land. Tilsvarende gælder, såfremt de i udlændingelovens § 7, stk. 2, nævnte grunde foreligger, jf. udlændingelovens § 31, stk. 2. Dette gælder dog ikke, hvis der er bestemte grunde til at antage, at udlændingen frembyder fare for landets sikkerhed, eller hvis udlændingen efter endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må antages at frembyde nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed.

Der kan endvidere ikke træffes afgørelse om udsendelse efter § 27 b, stk. 1, hvis udsendelsen i øvrigt vilde stride imod Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventionens artikel 3 og 8, jf. herved direktivets præambel.

Den foreslåede bestemmelse i § 27 b, stk. 1, finder ikke anvendelse på udlændinge, der har opholdstilladelse her i landet, jf. § 27 b, stk. 2, nr. 1. Det bemærkes i den forbindelse, at udlændingemyndighederne – hvis der findes grundlag herfor – kan inddrage den pågældendes opholdstilladelse efter reglerne i udlændingelovens § 19, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 3. Hvis opholdstilladelsen inddrages, påhviler det udlændingen at udrejse af landet i medfør af udlændingelovens § 30. Udrejser udlændingen ikke frivilligt, drager politiet omsorg for udrejsen.

Den foreslåede bestemmelse i § 27 b, stk. 1, finder endvidere – i overensstemmelse med direktivets artikel 2, litra a – ikke anvendelse på udlændinge, der er statsborgere i et Schengenland eller et land, der er til-

sluttet De Europæiske Fællesskaber, jf. den foreslåede bestemmelse i § 27 b, stk. 2, nr. 2.

Endelig finder den foreslåede bestemmelse – i overensstemmelse med direktivets artikel 1, stk. 3 – ikke anvendelse for familiemedlemmer til EU-statsborgere, der har gjort brug af deres ret til fri bevægelighed, jf. den foreslåede bestemmelse i § 27 b, stk. 2, nr. 3. Ved familiemedlemmer forstås de familiemedlemmer, som efter de til enhver tid gældende EU-regler kan opnå opholdsret i et EU-land på grundlag af den familiemæssige tilknytning til en EU-statsborger, der gør brug af sin ret til fri bevægelighed efter EU-reglerne herom, jf. herved udlændingelovens § 2, stk. 4.

Det er forudsat, at de foreslåede bestemmelser ikke gælder for asylansøgere. Det følger således af direktivets artikel 3, stk. 3, at bestemmelserne i Dublin-konventionen og i tilbagetagelseaftalerne mellem medlemsstaterne ikke berøres af direktivets bestemmelser. Hvis en udlænding, der skal udsendes efter bestemmelsen i § 27 b, stk. 1, indgiver ansøgning om asyl i Danmark, vil den pågældende blive stillet som enhver anden udlænding, der indgiver ansøgning om asyl i Danmark. Der vil i disse tilfælde – som i dag – efter reglerne i Dublin-konventionen skulle tages stilling til, om asylansøgningen skal behandles af Danmark eller et andet EU-land, jf. udlændingelovens § 48 a.

Efter direktivets artikel 3, litra a, sidste led, skal der i tilfælde, hvor en udlænding, der er omfattet af en udsendelsesafgørelse, er indehaver af en opholdstilladelse i et Schengenland, ske konsultationer med det Schengenland, der har truffet udsendelsesafgørelsen, og med det Schengenland, der har udstedt opholdstilladelsen. Udsendelsesafgørelser, der er omfattet af direktivets artikel 3, litra a, giver mulighed for at inddrage opholdstilladelsen, hvis der er hjemmel hertil i den nationale lovgivning i det land, der har udstedt opholdstilladelsen.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 27 b, stk. 3, 1. pkt., skal afgørelser om udsendelse af en udlænding efter § 27 b, stk. 1, når udlændingen har opholdstilladelse i et andet Schengenland eller i et land, der er tilsluttet De Europæiske Fællesskaber, således ske i forbindelse med konsultationer med myndighederne i det land, hvor der er truffet endelig afgørelse om udsendelse af den pågældende, og med myndighederne i det land, hvor den pågældende har opholdstilladelse.

Konsultationerne finder sted i medfør af Schengenkonventionens artikel 25, stk. 2, med henblik på at fastslå, om der er tilstrækkeligt grundlag for at inddrage opholdstilladelsen. Efter udlændingelovens § 58 h, stk. 1, forestår Udlændingestyrelsen konsultationer efter Schengenkonventionens artikel 25.